

The image is a composite. On the left side, there is a close-up, high-contrast photograph of a man's face, likely Joan Maragall, looking downwards. The right side shows a page of handwritten text in a cursive script, with some words highlighted in red ink. The overall background is dark, and the text 'JOAN MARAGALL' is overlaid in large white letters across the center.

JOAN MARAGALL

Literatura catalana IV

JOAN MARAGALL

Joan Maragall ha estat una figura aprofitada per molts interessos per apropar-la a la seva causa degut, principalment, a la seva popularitat. En ocasions ha estat per la seva espontaneïtat, pel seu compromís amb el poble, amb el cristianisme, amb el seu catalanisme espanyolista i patriotisme... En qualsevol cas, Joan Maragall va deixar un llegat que indiscutiblement va influir en la poesia posterior i va esdevenir un dels màxims representants d'un modernisme que a poc a poc anava perdent força.

VIDA I OBRA

A Staff Hotel division

1860 - 1891

Primera etapa

- Joan Maragall neix en una família benestant de Barcelona que va fer fortuna amb la indústria tèxtil.
- La seva vida més independent comença l'any 1879, quan el seu pare li permet matricular-se a la universitat i deixar la fàbrica.
- Un cop finalitzat els estudis, que no van ser allò que esperava, es dedica a ampliar els seus coneixements, freqüenta el Liceu, estudia alemany i escriu poesia amb petits èxits, però no va ser fins l'any 1888 quan publica "L'oda infinita", que s'aprecia la força de la seva poesia.
- La poesia d'aquests primers anys és principalment de caràcter amorós i segueix la línia romàntica amb elements populars. Però sotmesa a una evolució constant. Si bé l'any 1880, Maragall és un apassionat del romanticisme de Goethe, el 1891 és la modernitat i la puresa de l'escriptor alemany, el que més li agrada.
- Maragall és un exemple clar pel que fa a la recepció de les tendències europees en literatura: Heine, Schiller, Dickens, Scott, Tolstoi, Mistral...
- El problema entre ciència i natura que es planteja aleshores queda resolt per Maragall en favor de la natura, molt més a prop de l'art i l'amor, mentre que la gran oposició entre art i societat és guanyada clarament per l'art.
- La proposta estètica de Maragall està basada en què: Déu és U. La bellesa és una, síntesis de naturalesa, art i amor.
- El pessimisme de Maragall d'aquesta primera etapa fa que rebutgi la literatura de l'època i el seu propi romanticisme: els somnis de glòria, la idealització de l'amor.

1892 - 1903

Segona etapa

- Aquests anys són intensos i profitosos per Maragall en la seva formació.
- Són els anys en què elaborarà progressivament la seva teoria crítica i la teoria poètica de l'art, que exposarà en un magnífic text anomenat "L'Elogi de la paraula" (1903).
- La seva formació no segueix un esquema sistemàtic ni coherent, amb només la modernitat com a denominador comú.
- És una època de contradiccions en les seves opinions aproximadament fins el 1900.
- Maragall sembla més interessat per tot allò que uneix la literatura a la societat civil que no pels aspectes pròpiament literaris o estètics.
- Té una actitud militant, participa directament en els afers culturals i cívics de Catalunya a través de la premsa i la realització de conferències.
- El modernisme es troba en el seu apogeu a Catalunya i Maragall el rep amb els braços oberts. Nietzsche esdevé un dels mites maragallians, el seu vitalisme, però amb les reserves que el seu conservadurisme l'imposa a l'hora d'acceptar la modernitat de l'anarquia, l'amor lliure, l'abolició de tota religió.
- És l'època també del decadentisme identificat amb el modernisme, però també de la resignació i compassió de "La vaca cega" o de "Paternal" i dels efectes de la violència civil.
- També hi ha un Maragall poc innovador que busca la puresa i la intuïció en la cançó popular, i un Maragall teoritzant que escriu el 1903 *l'Elogi de la paraula* i el 1907 *l'Elogi de la poesia*.
- La crítica literària espanyola i catalana el considera modern, innovador, amb personalitat pròpia.
- Mozart, Brahms i Wagner són referents musicals. Comença a treballar en les traduccions de Tristany i Isolda de Richard Wagner i repren la traducció de Goethe, de qui esdevé un dels grans introductors al català.

- La situació política espanyola s'agreuja amb la pèrdua de les colònies i Maragall escriu poesia cívica i moral, de denúncia, per a la reflexió. L'*Oda a Barcelona* i l'*Himne ibèric* sobre el seu ideal ibèric de base federal en són mostres.
- Però una de les coses que més afecta a Maragall és el d'haver-se convertit, com la resta de poetes, en un "embalsamaire de paraules". A partir de 1903, l'autor comença a perfilar la seva teoria de la paraula viva, el manifest de la qual serà llegit aquest mateix any en un discurs titulat *Elogi de la paraula*.
- La seva producció poètica entre 1900 i 1903 continua amb la publicació d'un fragment de la seva gran obra *El Comte Arnau* i del recull *Visions i cants*, a més de prosseguir en la seva tasca de traductor.
- Maragall s'ha convertit en un professional de la literatura, capaç d'avaluar la literatura antiga i crear opinió sobre la literatura moderna.

1904 - 1909

Tercera etapa

- L'any 1903 Maragall es vincula de la cooperació amb el Diario de Barcelona per divergències de pensament. Maragall havia obtingut el reconeixement del públic català i castellà com a periodista i poeta.
- El seu compromís amb la societat i amb el país es du a terme a través de l'escriptura, no de la política directament.
- L'any 1907 escriu L'elogi de la poesia, on expressa la bellesa del món com a moviment harmònic, ritme, dansa.
- Maragall fa seu el concepte de la poesia com a estat natural propi de l'esperit humà, com a redempció, sobre la força màgica de la paraula.
- Al mateix temps comença a rectificar en els seus gustos per fer front a les crítiques del grup noucentista, que veu la seva poesia massa moderna.
- Renegar de la poètica modernista significa per Maragall aproximar-se més a les propostes noucentistes i a una formulació més universalista, i per tant menys compromesa, de l'art i de la poesia. Maragall passa del radicalisme al liberalisme estètic.
- Maragall encara no accepta el concepte pedagògic de l'Art ni la necessitat de què els poetes revisin críticament la seva obra, com volen els noucentistes, ja que això implicaria la pèrdua de l'espontaneïtat, de l'emoció literària, de la paraula viva.
- Sí que comparteix, però, amb els noucentistes la necessitat de purificació de la llengua, deixant de banda el seu entusiasme inicial per les formes dialectals.
- Els esdeveniments de la Setmana Tràgica de 1909 l'impacten considerablement i d'ella resulten poemes com "*L'Oda nova a Barcelona*".

1910 - 1911

Quarta etapa

- La quarta etapa de Maragall serveix per tancar la seva reflexió sobre l'art i la poesia.
- Maragall veu com una premonició la seva mort i són freqüents les seves al·lusions a Déu i a la seva vida cristiana.
- En aquesta època l'autor treballa també en el seus "Elogios", síntesi magnífica de la seva teoria estètica i moral.
- Maragall va arribar al final de la seva trajectòria creadora i vital, amb una popularitat en vida com pocs altres autors.

ENLLAÇOS

www.uoc.edu/jocs/4/articles/therry

<http://www.visat.cat/traduacions-literatura-catalana/cat/autor/19/3/-/joan-maragall.html>